

HIRDETÉSENYEK,

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szelemi részét illető
minden körülmények ide intézendők.

Hírdetetlen levelek csak ismert közléstől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábsopositor egyszeri beiktatásért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért kétsz 33 kr
Nyiltér 4 hasábsopositorért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamt magában foglal
ujdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen, Kedd, Deczember 20.

248. szám.

Sursum corda!

A tőzsde olyan, mint a hiszterikus nő. Akár van oka, akár nincs, nevetés és síró görcsöket kap. Tegnap örömittasan keringte körül a táncztermet, el nem fáradva kivilágos kiviradtig; ma elájul, mert egy pök mászott végig az alsószoknyája szegélyén. Negyvennyolcz óra alatt átlag 6%-kal estek a tőzsdei árfolyamok, a hivatalosan jogyzett papirook csupán Ausztria-Magyarországon alacsony számítással 500 milliót vesztek tőke értékben. Es miért? Két nap alatt ily komorrá lett a helyzet? E rövid idő alatt imminens, talán éppen elkerülhetlen lett a háboru veszedelme? Nem. Csak az történt, hogy a korona polgári tanácsosai meghívtak, hogy vonják le a természetes következtetéseket azon határozatokból, melyeket a haditanács a közvéleménnyel egyetértésben, sőt annak sürgetésére hozott. Azt hitte tán valaki, hogy a monarchiára Oroszország különöz eljárása által rákényszerített óvintézkedések semmibe sem kerülnek? Vagy, ha a pánikot a delegációk egy rendkívüli illésszakra leendő egybehívásának eshetőségére akarják visszavezetni, azt hitték talán, hogy a miniszterek a szükséges milliókat a sajátjukból fogják előlegezni?

Nem lehet tagadni, — írja a „Pester Correspondenz“, — hogy öreg hiba volt, hogy a delegatio ellenőrzési jogának tulzott féltésében azon határozatot hozta, mely szerint a hadügyminiszternek az 52 1/2 millió hitel fel nem használt részét újfelhatalmazás nélkül érintenie nem szabad és gróf Bylandt-Rheidt tulzott alkotmányosságában ezen határozatot ellenvetés nélkül elfogadta. Az illető népképviselő ur büszke lehet famózus eszméjére, melynek esábitó kifejezést adott: egyedül a magyar papíráradék a hétszerezését veszttette, a tőzsde két hiszterikus rohama alatt, tőkében, annak, a mi az

említett fel nem használt hitelmaradványból Magyarországra esnek, ha hadügyminiszternek megengedettett volna, hogy azt egész esendben, feltünés nélkül, gácsországi positióink erősítésére fordíthassa. De ha már a hiba megtörtént, azért mindjárt el kell vesztetni a fejünket? A korona kötelesség szerien számolva a helyzettel, meghívta a monarchia két államának miniszterelnökeit, hogy megállapodják velük, hogy a haditanács érett megfontolás után hozott határozatainak miként kellene a pénzügyi szánkeziót megadni, mennyit, mily tempóban, mily terjedelemben és mely forrásokból lehet kiadni a mellözhetlen övrendszabályokra. Valószínű, a mérvadó személyek intenzióinak legalább az felel meg legjobban hogy a meglevő készletekkel segítenek magukon, — hisz Csernátony, kiről általán azt tartják, hogy „Tisza Kálmán lelkéből beszél; „Rovás“-ában a „Nemzet“-ben éppen ma fejt ki a „Pester Correspondenz“ által ismételtet és a legnagyobb nyomatékkal hangsulyozott azon thézist, hogy nem lehet Oroszországnak, mely a saját lengyeljeit még korántsem emésztette meg, komoly szándéka benniünket éppen Galiciában támadni meg, hol nincs mit keresnie és hol mitsem akarhat találni, a csapatgyűjtés a galicziai határon inkább esetlen diversió lehet, hogy figyelmünket vágyainak tulajdonképeni tárgyáról, Balkántól és különösen Bulgáriától elterelje. De az is meglehet, hogy a bécsi koronatanács alkotmányos felelősségi tekintetéből a delegációk egybehívását határozottabb kilátásba veszi. Ok ez a pánikra? Bizonyynal nem; sőt ellenkezőleg, jogosultabb a feltevés, hogy az irányadó személyek ezen gondos, majdnem kinosnak mondható ragaszkodásának az alkotmányos formalításokhoz inkább megnyugtatólag és csillapítólag kellene hatnia, mint izgatólag és félemlítőleg.

Az alkotmány értelmében nem az

uralkodó kezében van-e az elhatározás háboru és béke fölött? Ha ennek daczára az előleges döntő szó a népképviseltek engedetetik át, ugy ezt józan észszel csak békésen lehet megmagyarázni.

Ha fegyverkezünk, mert fegyverkezünk kell, ugy mindenek előtt még mindig a békéért fegyverkezünk. Nem félünk elfogadni a háborut, de a meddig becsületünkkel és méltóságunkkal összeegyeztethető, mellőzni akarjuk. Bátorság! A háboru veszélye még nincs ajtónk előtt és ha jönni fog, talpig fegyverkezve készen állunk fogadására.

Sursum Corda! . . .

A bécsi tanácskozások. A bécsi tanácskozások részéről még nem jöttek oly értesítések, melyek alapján a helyzetről biztos ítéletet lehetne mondani. A benyomás azonban, mit a körülmények melyek a tanácskozások körülveszik, ugy a bécsi, mint a budapesti beavatott körökre tesznek, az, hogy a meny nyiben ez monarchiának elhalálozásától függhet, — nem lesz háborunk Oroszországgal. A budapesti tőzsdére már két nap előtt érkezett Bécsből az a hír, hogy Albrecht főherceg személyesen fog Szentpétervárra utazni; ámde e hír valószínűsége politikai körök által kétségbe vonatott sőt tegnap már megiszczafoltatott. Sokkal érdekesebb jelenség azonban az, a mi arra mutat, hogy nem lesz háborunk, hogy nagykereskedők, kiknek igen messzenem összeköttetések vannak, tavaszra óriási mennyiségű búzát adtak el a la baisse. Ezzel a jelenséggel ellentétben áll az, hogy budapesti katonai körökben a háboru kitörését hiszik; de ez könnyen megérthető azért, hogy a katonák mindig a háborut óhajtják s tehát remélik is azt, amit óhajtának. Tegnap előtt a budapesti tisztikar katonai tanácskozmányt tartott, mely az indulási tervekkel foglalkozott. Azt a kérdést vitatták, hogy mennyi idő alatt követhetnek ezredeiket az ujonczok és az egy éves önkéntesek, a kik ma még nincsenek teljesen kiképezve. — S abban állapodtak meg, hogy ha rögton érkeznek a mozgósítási rendelet, az ujonczok és egy éves önkéntesek már február hóban a csataterre mehetnének. A mi a tegnapi koronatanácskozást il-

leti, erről egy bécsi távirat azt közlé, hogy az csak a déli órákban tartatott, mert ő Fel-sége a reggeli órákban kihalgatást adott. E táviratnak fontos részlete az, hogy a tegnap reggeli órákban Rudolf trónörökös is megjelent a Balliplatzen és gr. Kálnoky külügyminiszterrel érkezett.

A Bécsben folyó tanácskozásokról tegnap délelőtről a következőket jelentették a „Bud. Cotr“-nak: „Tisza Kálmán miniszterelnök ma délelőtt hosszabb időig tanácskozott Dunajewski osztrák pénzügyminiszterrel és ifj. Szűgyényi Mariich Lászlóval a külügyministerium első osztályfőnökével, Fajérvári Géza br. honvédelmi miniszter részt vett a hadügyminiszteriumban tartott tanácskozásban. Ő felsége elnökelete alatt, egy órákor, közös miniszteri értekezlet vette kezdetét. Tisza miniszterelnök már ma este szándékozik Budapestre visszautazni. Az állítólag tegnap délelőtt ő felsége elnökelete alatt tartott tanácskozásokról szóló hír egy oly alaptalan, mint a minő absurd az a jelentés, mintha egy igen előkelő állású egyéniség Pétervárra utaznék fevilágosított végett. Szűgyényi osztályfőnök, az orosz nagykövet tegnapi estélyén is jelen volt.“

Külföld.

A „Times“ az európai helyzetéről. A „Times“ ma érkezett száma vezércikkben foglalkozik az európai helyzettel és többi közt ezeket mondja:

A mi az orosz politikát illeti, a czár mérséklete és informatiósok pontossága képezik e tekintetben a legfontosabb tényezőket. Ha igaz, hogy ő maga rendelte el a „Ruszkij Invalid“ ciklikének megírását, mondván, hogy nem szükséges tovább bevárni Ausztria-Magyarország érzékenykedését, mérsékelt valóban igen nagy, mint azt a katonai párt várhatta. Csak azt kell még feltennünk, hogy ő abban a helyzetben képzeli magát, hogy Németország és Ausztria-Magyarország ellen sikeresen harcolhat és hogy az ügyek állása a háboru kitörése tekintetében kedvezően fog fejlődni Oroszországra nézve. Mi várhatjuk, hogy a harcban Oroszország meg fog veretni, de a czár tuberculosi Oroszország katonai hatalmát. Mindenesetre ezen az európai tőzsdéket oly komolyan megingató fejtegetések erélyes hangja azt mutatja, hogy a

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy szakáll története.*)

Irta: Berczik Árpád.

Beszély.

Velenze, április 15.

Csak harmadnapja vagyok férjnél s már is egy tapasztalással gazdagabb lettem! Ma a reggelinél, mikor Leó megcsókol, valami megszúrja arcomat — egy sörte, a serkezedő szakállnak egy sörtéje. Férjemre nézek és a legnagyobb meglepetéssel veszem észre, hogy orozája, az előbb oly sima — egy tarlóhoz hasonlít, minden pórusból apró sörték dugják ki fejüket.

— Leó, maga már két napja nem borotválkozott meg — mondok szemrehányó hangon.

Ó mosolyogva (nagyon kedvesen tud mosolyogni!) hozzám hajol — megöleli derakamat és pajkosan azt kérdezi:

— Így talán nem is tetszem az én Vikimnek?

— Minden esetre kevésbé, mint mikor meg van borotválkozva. Mert így csunya!

— Nagyon csunya vagyok? — ingerkedik Leó.

— Hígyje el, nagyon, — becsületesemre — nagyon!

— Hát maga csak a szépségemért lett nőmmé?

— Kétség kívül az is hozzájárult, mert az nagyon bántaná hiuságomat, ha férjem nem tenne számot a szép férfiak közt is.

Leó nevetésre fakad és egy éppen ott heverő kézi tükröt fölkapva belenez.

— Hallja, kis feleség, én nem is vagyok így nagyon csunya . . . Sőt inkább . . . kezdek magamnak tetszeni . . . Nagyon csinos

fiékö kaczerkodik velem e tükröböl! — kötelőzködött tovább.

— Az én nézetem egészen más és remélem, magácska ebben az egy pontban többet ad a kis feleség tetszésére, mint a magácska, ugy-e bár? — szölok legbehízeltgöb hangomon, s aztán a szeme közé mosolyogva folytatom: — menjen a borbélyhoz — kérem — kérem . . . no menjen már!

E gyöngéd hangomra, azt hittem, hogy Leó rögton fölgrízik, megcsókol egyszer-kétszer s aztán kalapját kapva, elrohan a legközelebbi borbélyhoz, hogy egy negyed óra múlva a világ legsimább képével elémbe térdeljen, mondván! ime! kis feleség, a hogy parancsoltad!

De ma Leó megfoghatatlan kedvében van — szeme ragyog a tréfától — arcában valami szeszélyes — dévaj kifejezést veszek észre, nem kapja kalapját, nem rohan a borbélyhoz, sőt kijelenti, hogy még néhány napig ily sörtésen akar járni kelni.

— Cicám, én magát nem értem — szöltam esodálkozva.

— Pedig a magyarázat igen egyszerű; én azt hittem, hogy magát a jellem, kellem és szellem szent háromságával hódítottam meg és most küszl, hogy szépségembe szerezett, Ezt nem viselhetem el ily nélkül! próbára teszem tehát, vajjon így — ilyen csunya állapotban — ily tüskés képpel is tud-e szeretni? — Es most öltözködjék föl, édes, mert még Velenzeből mit sem láttunk . . . Nézze, milyen gyönyörű a kilátás ablakunkból . . . ott a Doga — a Salute templom! . . . Siessen, egy óra alatt visszajövök!

— És elsielt!

Én meglepetve néztem utána!

Milyen változás!

Még csak harmadnapos férj és már is nem teljesíti kívánságomat! Oly gyorsan elfelejtette volna a völegénység minden édes szokását, drága hagyományát?

Igaz volna-e, hogy a férfi abban a pillanatban megváltozik, mikor a holtomiglant és holtidiglant kimondja; igaz volna-e, hogy a nőnek csak egy szép korszaka van — a mátkaság, mert csak akkor figyelmes, gyöngéd, engedelkeny s engedelmes a férfi; igaz volna-e, hogy a házasság (még a legboldogabb is) nem egyéb, mint a természetek küzdelme?

De ki hitte volna ezt róla, a ki oly engedelkenynek — szinte gyöngének látszott!

Flórencz, ápril 20.

Egész velenzei tartózkodásunk alatt nem szöltam a szakállról többé egy szót sem . . .

Vártam, mit fog eszeledni. Talán magába tér és a lelkifurdalás borbélyhoz hajtja. De tapasztaltam, hogy várakozásom hiába való. Leó semmitéle lelkifurdalást nem érez — szakálla a legnagyobb következetességgel nő tovább — képe mind tüskésébbé válik . . . Világos! Leó fölmondta az engedelmességet és tüntet! A szakáll növesse tiltakozás az én hatalmam ellen! Oh, Minka, Minka! mennyire igazságod volt, mikor óva intettél, hogy vigyázzak Leóra; ő nem olyan ember, a ki térdet, fejet fog a felesége előtt hajtani; udvarias, nyugodt, derült viselete mögött sok erély látszik lappangani. Es Minka tanácsolta nekem, hogy mindjárt a mátkaság korában kezdjem hajlítani — akkor könnyebben megy. Sokáig tanakodtunk, mihez fogjak . . . Minka az ő férjét ugy szelidítette meg, hogy loszokatta a láblógatásról. Az a szokása volt ugyan is, hogy iltében egymásra rakta lábait s a felsőt folyton lógatta. Linka fölkerítte, hagyjon föl e szokással, mert az őt idegessé teszi. De Arthurnak az a láblógatás második természetévé vált — mihelyt megfélekedett magáról — önkénytelenül megindult a láblógatás. Olykor Minka jelentősen rá nézett . . . pillantásuk találkozott . . . a lógó láb megállt . . . Es Minka ily módon hozzá szoktatva férjét, hogy egy pillantásából értsen és

egy tekintetere természetét megfékezze — lassanként aztán teljesen magához idomította.

— Csakhogy Leó nem lógatja a lábát, ellenvettem én: de Minka rögton kész volt a válaszszal!

— Istenem! a ki nem lógatja a lábát, az szivarozik, az asszony tehát leszoktatja a szivarozásról; vagy van más egyéb szokása? Ah! Viki — mi jut eszembe! Hátha Leóvallevéttetend a szakállát?

Elszörmüködvé néztem Minkára! Ilyen gondolat! Leónak szakálla valóságos remek — csupa lágyaság — puhaság, mert soha borotva nem érte, aztán neki nagyon jól áll; szakállasan sokkal szebb, mint a nélkül.

— Ezt az egyet nem kívánd — tiltakoztam én.

— Jó, akkor le is mondasz az uralomról.

— Mit bánom én, ugy sem vagyok uralkodó természetű — volt az én feleletem, — melylyel azonban Minka nem érte be. Megmagyarázta, hogy nem uralkodási hajlamból, hanem a házi boldogsáért kell a nőnek férjét vezetni — mert a férj különben elrombitik, barátainak befolyása alá jutva — esetleg könnyelmű, élvadász, korhely ember válhatik belőle — holott, ha a nőnek jótekonny befolyása alatt marad — nincs mitől tartani.

— Aztán folytató Minka — ebből az áldozatból azt is megítélheted, vajjon szeret-e völegényed.

Engedtem . . . Leót megkértem — szépen — lágyan olvadékonyan, hogy vegye le a szakállát, mert nekem az a szakáll csöppet sem tetszik . . . s ő meghozta az áldozatot . . .

Mikor Minka a lakadalom után a vasuthoz kikísért, bucsura még a filembe sugta: „Aztán vigyázz Leóra, valamikép szakállasan ne térjen vissza.“

Mintha gyanította volna a jövőt!

*) Mutatvány a „Vig órák“ című kötetből.

katonai tanácsadók magukat mindenre késznek tartják. — Más oldalról igen fontos személyes érdekek dolgoznak a béke mellett. — A német császár kura és egészségi állapota és a trónörökös kétséges betegsége nem igen biztat arra, hogy a provokatív a végteligen vitessék, de e körülmények nem fognának nagy akadályt képezni, ha a provokatív orosz részről jönne. Azonkívül figyelembe veendő, hogy egy polgárokból álló hadsereg igyekszik kikerülni a háborút, a meddig csak lehetséges. Amde a békés befolyás ellen másnemű erők is működnek. Minden nemzet, osztrák és magyar polgár lelkiismeretesen öröklik, hogy hazájának biztonságát megvédessék Oroszország támadásai ellen és e végből kész áldozatokra is. Pedig Oroszország minden szomszédjára nézve állandó veszély, hogy az egész orosz politika és szervezete állandó és boszantó fenyegetés.

Napi hírek.

— **A pápa jubileumát** a debreczeni r. kath. hívek is megfogják ünnepelni ugyanazon módon, mely az egész kath. világ számára van meghatározva. A jubileum sorrendje és formája a következő: U év utolsó napjának estjén 6 órakor megszólalnak a kath. egyház összes harangjai, jelezve a másnap ünnepet. Uj év első napján 9 órakor nagy zenés mise tartatik s ennek végén 3 Miatyánk és 3 hiszekegy mondatik felváltva a lelkészek és hívők részéről.

— **Vadászat gr. Zichy Gézánál.** Hajdúvármegye nagy birtokosa, a világhírű zeneművész gróf, Zichy Géza tetelényi uradalmi birtokán és a szomszédos földes 10 ezer holdas birtokán vadászterületen decz. 10 től 16 dikáig hajtó körvadászatot rendezett, mely jó eredményt hozott. Összesen lőttek 410 nyulat, 3 rókat, néhány fácánt és foglyot. A vadászaton részt vettek a szives házi gazdán kívül: Gróf Zichy Ernő, Bujanovits altábornagy, Van der Venze tábornok, Elek Gusztáv, és Szabó ezredesek, Zatonovits, Grotovszky kapitány, Burkó főhadnagy, Dr. Závoray és a szomszéd földes községből, Csapó István, Szollossy Imra, Bogdán Gábor s még többen. A mulatság úgy a vadászaton, mint pedig az azt követő estélyeken vígan és kedélyesen folyt le. Érdekes megemlíteni hogy Elek Gusztáv ezredes (az ősmert kitűnő lővő) a vadász társaságnak benutatta a tegerrel való rendkívüli ügyességét, és e közben a házi gazda a nemes gróf is bebizonyította azt, hogy nem csak zenében nagy művész hanem a fegyverrel is kiváló ügyességet tud kifejteni, a mennyiben az egy kezével maga felhajtott egy föltény hűvelyt és azt azonnal le is lőtte; a vadász társaság nagy meglepetésére.

— **Karácsony ünnep a Fröbel gyermekkertben.** A szülők biznonyal örömmel értecsühtek, hogy a Fröbel gyermekkertben esütörtökön délután 2 órakor a kis gyermekek részére díszes karácsony fát állítanak s gyujtanak fel. A szülők a kedves ünnepséghoz szívesen láttanak.

— **A karácsonyi és újévi ajándékok nálunk eddig szokatlan módja kezd most divatba jönni, melynek minél szélesebb körök által való fölkaroltatása valóban igen kívánatos volna.** Ez ajándékok ugyanis nem egyebet posta takarékpénztári betétkönyveseknél, melyek az ajándék beése mellett azon előny-

nyel is bírnak, hogy állandó értéket képviselnek és hatása eszközül kínálkoznak a takarékosági hajlam fölbeszítésére, főleg a fiatal nemzedékben. Több fővárosi jótékonyegylet, így legutóbb a tanítók árvalházi egyesülete az ünnepek alkalmából úgy gondoskodott védenzeiről, hogy karácsonyi ajándékal mindegyik számára egy postatakarékpénztári betétkönyvesekét váltott, mely csakugyan többet ér, mint sok törékeny játékszer. — Ez a példa követést érdemel, nem csak jótékonyegyleteink, hanem általában mindazok részéről, a kik az ünnepek alkalmából ajándékokat osztogatnak szét.

— **A közönség figyelmébe,** A keszmergi vászon fehértő részvénytársaság Készmárkon annak közzétételére kérte fel a kereskedelmi iparkamarát, hogy a vászonfehértő gyár legutóbb történt czéliszéri berendezése által azon helyzetben van miszerint egy a nyári mint a téli időszakban mindenféle len- és pamut szövőtt neműeket 5-6 hét alatt a legteljesebben fehért.

— **Az ér-díszegi vinczellér képezdét,** mint a nagyváradi „Szabadság”-ban olvassuk a földművelés ipar és kereskedelemügyi miniszterium a folyó tanév végeztével be akarja szüntetni, mivel a gyakorlati tanintézet iránt a vidék kevés érdeklődést tanúsít. Az iskola bezárása érzékeny csapás lesz a filokszera által pusztított Ermellékre nézve, melynek most különösen nagy szüksége van minél több szakértő szőlőműnkásra.

— **Zichy Géza gr. arcképének leleplezése.** A nemzeti zenede vasárnap délelőtt tartotta évi közgyűlést, a mely a szokottnál ünnepelesebb volt, a mennyiben ma leplezték le Zichy Géza grófot, a zenede elnökének arcképét, a melyet Vastagh Gy. festett. — A közgyűlésen jelen volt a gróf is. — Bevezetésül a zenede kisasszonyai énekelt el egy hazafias dalt, mire Bartay Ede, a zenede igazgatója mondott hosszabb beszédet, kiemelve a nemes grófnak a zenészet és a jótékonykodás terén szerzett érdemeit és ama nemeselelkűségét, a melylyel hangversenyek jövedelméből a zenede tanári nyugdíjalapját gyarapította. A képről a nagy számmal egybegyűlt egyesületi tagok lelkes éljenzése közt lehullt a lepel. Erre fölkielt Zichy Géza gróf, hogy köszönetet mondjon az öt ért kitüntetésért. A művészetet ugyanis nem lehet neki érdemül beszámítani, mert annak gyakorlására egy magassabb, belső kényszer ösztönzi, hogy pedig jótékonykodást gyakorol, az magától értetődik nála, mivel saját fenntartására meg van mindennapi kenyere. Igéri, hogy bár mily messze járjon is hazájától, a nemzeti zenedéről, a melyhez ő legközelebb áll, sohasem fog megfeledkezni. — Ezután kezdődött a tulajdonképi közgyűlés Zichy Géza elnökele alatt.

— **A csángók javára** újabbant Kainráth Antal úrtól kaptunk egy forintot. Szerkesztőségünkben eddig összesen 7 forint 30 kr. gyűlt be. Adományokat még csak holnap fogadunk el, mert a szegény csángók holnapután már folytatják vándorutjukat Páncsovára, hogy az ottan körüli csángó faluk valamelyikében letelepedhessenek.

— **Honvéd örmesterek táncestélye.** A helyben állomásozó honvédsapátok örmesterei folyó hó 19-én hozott határozatuk alapján 1888. évi Január hó 11-én a „Bika” szálloda dísztermében fényes és zártkörü táncvigalmat fognak rendezni. Midőn a már előlegesen történt intézkedésekből kitűnő kimenetelt sejtünk, Szükségesnek tartjuk felemlíteni, —

hogy a rendezőség tagjai valamennyien helybeli és közeli vidéki születésűek, — s hogy táncestélyeket részben a helybeli „Stefánia” tónörökösök ő fensége védnöksége alatt álló nőegyleti árvalház, részben pedig a magyar veres kereszt egylet javára rendezik. Az előleges intézkedésekből az is kitűnik, hogy a rendezőség tagjai mindent elkövetnek arra nézve, hogy estélyük sikere biztosíva legyen. A „Bika” szálloda díszterme hadi jelvényekkel lesz ékesítve s a bizott ág tagjai minden megjelenő vendéket remek kiállítású táncrendel fognak meglepni, melyek — díszetükre a honvéd örmestereknek, — nem a külföldön; de hanem itt Debreczenben készülnek. Talp alá a Magyarai testvérek fognak játszani. Olyan háboru lesz ezen a táncestélyen szép szemekkel, mosolygó ajkakkal, hogy harcolni bátran elmehetnek, a kik biznak magukban mert végre is győzelem lesz a vége.

— **Elhalasztott sajtóper.** A kerületi közváltónak M i k e e z J ó z s e f lapszerkesztő elleni sajtóperében 1888. évi jan. 5-re kitűzött esküdtészi tárgyalás — vádlott által beadott semmisségi panasz miatt — bizonytalan időre elhalasztott.

— **Iparhatósági megbízottak választása** tegnapelőtt ment végebe az iparos és kereskedő osztály felette esékly érdeklődése mellett. A helybeli rendőrfőkapitány, mint első fokú iparhatóság mellé megbízottakká megválasztottak: Liptai József asztalos, Kálmánchelyi István, Bőszörményi Lajos eszmadniak, Weidner Gusztáv cipész, Tóth József szűcs, Móricz Bertalan szabó, Klemm Lajos lakatos, Balogh János mérőszáros, Rácz Sámuel kovács, Pető Lajos timár, Tóth István építő, Laptay Sándor szappanos, Konrad János mézeskalácsos, Szöllösi György ékszerész, Fürst Adolf szobafestő, Kulcsár Antal bádogos, Kovács, József kerékgyártó, Kozman István fodrász. A Debreczenben székelt b-újvárosi járási főszolgabíróhoz pedig, mint elsőfokú iparhatósághoz megbízottakként kijelöltettek: Horváth Ferenc asztalos, Kurucz Miklós, Géder Sándor eszmadniak, Falk Ottó cipész, Balla Mihály szabó, Pollák Salamon lakatos, Somogyi Imre hentes, Gyarmati István mérőszáros, Szabó Gábor kovács, Kiss Gábor timár, Tóth Béla építő, Bisotka Gábor ácslíptai Gábor szappanos, Hannel Sámuel rézműves, Beke Mihály kalapos, Bonyhai József kerékgyártó, Durkán János bádogos, Kárpál Péter borbély, helybeli iparosok. A kereskedők részéről pedig ugyanily minőségre a helybeli rendőrfőkapitány mellé Baum Miksa és Posszert János és a b. újvárosi járás főszolgabírója mellé Trocsányi Ferenc és Holvay Gyula lettek megválasztva.

— **Theatésztély a Koronában.** A mulatságokban bővelkedő farsang élénkítéséhez egy oly czég is járul majd hozzá, a mely ez év tavaszán a színházban sikerrel rendezett hangverseny és a nagyerdőn tartott majális óta már nem ösmertelen Karneval hercegei termében. A helybeli evang. egyház kebelében F i l l e r e g y l e t név alatt fennálló nőegylet az, a mely január hó 11-én szerdán theatésztélyt rendez saját pénztára javára. Az élvezetesnek ígérkező estély részletes programját legközelebb teszi köze a rendező bizottság. — **A debreczeni vadászársulat** tagjai értesítetnek hogy a jövő esütörtökre tervezett hajtó vadászat az idő kedvezőtlenlége folytán elmarad. Az ehölség.

— **A zenede f. hó 10-én tartott hangverseny** alkalmával, a helybeli légszeszgyár tek. igazgatósága az elfogyasztott légszesz árából,

annak felét, vagyis 24 frt 84 kr. kegyeskedett elengedni, melyért fogadja a zenede nevében hálás köszönetemet. — Debreczen, 1887. decz. 20. G ö l t l N á n d o r a zenede pénztárnoka.

— **Bali és táncvigalmi meghívók, tánczenek, belépti jegyek a legdiszesebb kiállításban,** ugyszintén névjegyek, újévi és alkalmi üdvözlétek a legutányosabb arak mellett készítették a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában. Debreczenben, Széchenyi-utca Simon-ház Vidéki megrendelések leggyorsabban eszközölhetnek.

— **Háborus hírekről** beszél most már mindenki Debreczenben is. A legártatnabb jelenségekre is ráfogják, hogy — puskaporos guak. Most, hogy a rendes lő és szekérsziszűrés elrendeltetett, komolyan esővállják a fejüket az utca politikusai. Hogy háboru lesz, azt természetesen most is épp oly bizonyosan állítják mint tavaly, mikor a delegációk összehívásáról volt szó. Mikor most nemár egy bizottság vizsgálatokat teljesített, már szinte látták sokan a maszkát. A kábelházakban a fekete kávéval is feketébb szímben látják a helyzetet és megszületik a hír, kikerül az utcára s estig már mindenki tudja, hogy a mi házi ezredünk is megkapta már a felszólítást, hogy legyen készen. A búrzi árfoyakok természetesen szintén hiteles forrásokul szolgálnak s a távirászolok különben is valóságos ostromnak vannak kitéve a nép részéről. Nem jött e fontos sürgöny a háborúról? hangzik fel a kérdés, s midőn a távirda embere komolyan megcsóválja a fejét és kijelenti, hogy nem tud semmit, hát mindenki azt hiszi hogy tud mindent, csak nem akarja elárulni ahamis. Kicsodálja aztán, hogy ilyenformán egész sürgönymesék is keletkeznek. Nagy az élénkség persze a népfelkelők között is. Ok a legbiztosabbra veszik a dolgot és szinte örülnek az érdekes szerepnek. A bakavilágban a szerelem agioja nő. A Juezi szobaleányok szeme könybe lábad, mikor a hadi pangarnetjára ütve beszél a háborúról. Es én Istene azokban a derék trombitásokban és muzsikásokban, a kik a legjobb kedvel muzsikálnak, szinte a háboru hírnökeit akarják felfedezni. Mert menni fognak bizonyosan. „Hiteles” forrásból merítik azt is, hogy egyik közjegyzőnél már végrendeletet is csináltott egy megijedt rezervista, és egy szóval mindenki és mindenütt a háborúról beszél. Es hogy ennek a sok beszédnek mi lesz a vége, azt nem tudni Háboru? Vajjon?

— **A Rácz Károly** zenekara holnap este a Vilmos Lajos vendéglőjében fog játszani.

— **A debreczeni felolvasókör** f. hó 21-én tartandó estélyén Rózsavölgyi Imre ur olvas, sa fel értekezését „A szépitő szerekről. Utána Mátray Lajos ur, felolvasását hirtelen elutasítása miatt mult heten meg nem tarthatta, most olvassa fel „Balatonfüredi bálban” című művét. Jegyek Götl N. ur gyógytárában kaphatók. — Dr. Kenézy. A Mátray Lajos ur költői munkája modern ballada, a jelen társadalmi életből merítve. Megförtént esemény a tárgya; szereplői élőszemélyek, természetesen ánevekkel a műben s az egész esemény idealisabb világításban feltüntetve, mint a minő valóban. Volt alkalmunk át-olvasni a esimos, szépen kidolgozott művet s úgy találtuk, hogy szt élvezettel fogja hallgatni a közönség.

— **Kinek fűtől?** A rendőri hivatal szobájába ma délelőtt a mikor javában tárgyalnak, óriási robajjal omlott be, észrevehetőleg külső erő által üzetve, két napszámos, utánok komolyan és rémesen egy rendőr. A napszámosok düllingeltek, a rendőr egyenesen állt és szilárdan.

— Istálom... én vagyok a felperes, dadogta az egyik.

— Hazudsz, én vagyok a felperes nyögte ki a másik.

— Jelentem aláson, esek ott künn az utcán verekedtek. Jelentem aláson mindkettőn ittások. Jelentem aláson azt mondták, hogy én ne rendezkedjem nekik és szidták, a miből látszik, hogy én vagyok a f e l p e r e s.

Vermes elkezdett zokogni:

— Istálom ő megütötte a fejemet: én nem csináltam semmit.

Hantos fogcsikorgatva mondá:

— Ő ütött először a balszememre, én vagyok a felperes!

— Jelentem aláson, mind a ketten azt mondták nekem: „czoki”...

A rendőrtisztviselő nagyot ütött az asztalra.

— Vermes, nem te vagy a felperes, Hantos te sem vagy a felperes. Mindketten huszonnégy órára bementek a dolgozóházba.

— A rendőr pedig barátságos méltósággal és jobb hüvelykujja bütykével való kellő nyomatékkal mondá:

— Én vagyok a felperes.

— **A biharmegyei népnevelési kultur** egylet vasárnap tartotta évi közgyűlést Sipo Orbán elnökele alatt számos tag jelenlétében. A közgyűlés smelkedett hangulatban hallgatta meg a választmány nevében beterveztett Sipo Orbán által szerkesztett jelentést, mely egy a működés irányára és czéljából mint a lankadatlan huzgalommal folytatott munkálkodás eredményéről nyújtott alapos tájékoztatás, teljes megnyugvást és biztatást reményelt a jövőre nézve. A lefolyt évben több mint 900 frt jutalomdíjat osztott ki az egylet a tanítók között, vallás és nemzetiségi különbség nélkül törekedett a népnevelési állapotokat javítani, a szerény körülmények között levő tanintézeteket segíyezni, számos

Flórensz, ápril 21.

Allapotom igazán rendkívül nehéz — nem tudom mihez fogjak. A nő három módon vihet ki valamit a férjénél: pöröléssel, sirással vagy duzzogással — de nem tudom magamat elhatározni, melyiket alkalmazzam — mert természetem egyikre sem ösztökél... Legjobban szeretnék Leónak engedni, hád növesse szakállát, a milyen hosszúra tetszik... De Minka! Minka! Látom innen is az ő satyrikus arcát... szinte hallom, a mint meglátva a szakállt, vontatott gunyos hargon jelentős pillantással mondani fogja: „Tehát megint szakállt visel Léó?” Aztán befolyásomat is félttem, pedig a nő, ha elveszti befolyását férjére — elveszti a férjét is... Meg kell lenni — a szakállát le kell borotváltatnia, gondoltam ma is magamban, mikor a Madona della Saeco megnézése után gyalog vissza indultunk a Piazza della Signoriára, hol a német sörházban akartunk reggelizni.

E pillanatban egy borbélyműhelyt pillantok meg tíz lépésnyire. Hirtelen megállok és így szólok:

— Édes Léom!

— Parancsoljon babám!

— Velenceze óta ugy-e bár, nem szóltam a szakállról egy szót sem? Ön meg akarta tudni, hogy csak szépségeért szeretem-e; most már reménytelen, meg van győződve az elenkezőről, tehát menjen és...

A borbélyműhelyre mutattam.

— Most nem érünk rá, igen éhes vagyok — felelt ő kitérőleg.

— Ugyan, hogy járhat ilyen képpel az emberek közt? — mondok kissé boszusan.

— Nem ismerek itt senkit sem. Inkognito utazom — válaszolt ő nevetve.

— Nevetés úgy fölingereit, hogy indulatba jöttem.

— Tudja meg, én magával nem megyek a sörházba reggelizni, ha előbb meg nem borotválkozik.

Leó erre egyszerűen azt válaszolta, hogy akkor fölküldeti szobámba a reggelit! Es leg nagyobb bosszúságomra úgy is történt — hazavezetett a fogadóba, fölkiért a szobámba, azután lement, reggelit küldött s nekem egyedül kellett reggeliznem! Oh, mézes hekek, oh nászut, milyen másképpen képzeltek én magamnak!

Pisa, ápril 24.

Duomo, görbe torony — mit láttam én belöletek! Semmit — úgy szólván semmit — mert nincs hangulatom, nincs kedvem! — A tárgyak előttem állnak — de az én fogókonyosságomok vége!

Annál jobb kedvű Léó! Csupa gyöngédség, tréfa bohóság! Megesókol — ha kell, erővel is! Nem törődik a legkomorabb képpel sem, akár milyen szurón tekintek rá, az őt csepet sem zavarja; ötleteivel, pajkosságai-val kifog rajtam és nevetésre kényszerített már nem egyszer. Milyen szerencsétlenség az, ha valaki nem tud eléggé komoly arcot mutatni — mint például én. Arcom rendes ki fejezése derült, nyájias s a komorsághoz külön össze kell gyűjteni homlokomra a felhőket. Ez pedig, úgy veszem észre Leónak nem imponál.

Ha komor vagyok, azt mondja: „Baba ne legyen mogorva — magának az nem sikerül!”

Ha heveskedem: „Baba, csak semmi szenvedély!”

Mindig csak baba... baba... Ő engem babának néz, a kívül játszani szokás! No ebben nagyon csalódni fog!

Genua, ápril 26.

Este a vacsoránál Léó pezsgőt hozatott s egy maga majdnem az egész palackot kiürítette.

Mikor szobánkba fölérkeztünk, gyöngéden megölelt... de én eltartam arcomat.

— Mit csinál, baba? — kérdé csodálkozva.

— A baba azt csinálja, hogy nem csókol tuskés arczokat! — feleltem egész határozottan.

— Megint az a túske?

— Megint! És mindig-mindig, a míg meg nem borotválkozik!

Szokatlan érlyel s hévvel szólhattam, mert Leo egy kicsit meghökkent! Mókázó kedve eltűnt egyszerre és komolyan, szinte haragosan szögezte rára tekintetét, mintha lekemben olvasni akarom. Én kiálltam pillantását... egy percig így néztünk farkasszemet!

Egyszerre az a komoly arcz velem szemben megváltozik — a viharos tájékra kisüt a nap — Léó hahotába tör ki és így kiált föl:

— Baba! hát csakugyan el van szánva, hogy mindaddig nem csókol meg, a míg a túske nincs levakarva?

— Tökéletesen!

— Jó, tehát le fog vakartatni — csak csókoljon meg — felel férjem a legnagyobb gyöngédséggel.

— Igazán? — törtem ki örömmel.

— Mindjárt holnap reggel!

A világ szinte keringett velem az öröme érzése elárasztotta lényemet. Nem a győzelem örvendeztetett meg — nem az, hogy Léó meghódolt, hanem a tapasztalás, hogy igazán mélyen szeret! Milyen jó ember ez az én férjem! Szeret — tehát befolyásom alatt marad — tehát nem fogom elveszíteni — majd ügyelek is rá, hogy el ne rontsák! De azért hatalmamot nem fogom vele éreztetni — gyöngéden — láthatlan járszalagon vezetem majd, sőt ha visszatérünk Budapestre — nem bánom — akkor ismét megüvöszetheti szakállát.

Nyakába ugrottam! Egy forró-forró esőkbán tapadtak össze ajkaink... A cathedrális tornyában éjelet ütött az óra... Edes szavakat suttogva kibékültünk. Milyen édes a kibékülés!

(Vége köv.)

iskolát 40 alappal bir. A közgy. zése me Ferenc sület Sc tisztelet küldötts egyhang alispánja ügyelő választá közgyűlé véget és

mi zava sem hoz Afrika di ott g senki se vadak kö ez ökből szökken nyira, ben már Afrika oket iz A budap vök egy magasság ter és a Hagenba szeretné szére 12 gató elut többet is állatker szivósság ra a szo érte kin végleg v már abb eladni, maholna

x E Csehi. (Z lóban re van az ű labdacso szertárok javára a eszközöl neken e megküld gyarorsz svájezi la nek, a va meg kell van e a mézőben névvel.

Term

Saj sem kivé országba a gyümö eléggé n szeti és hatjuk T vaggon s borkon. szágba, városa Iga méterma felgondó a gyümö tisztán a nyire ma beöltött fizeti a még azt értéktele nálatni. Me látunk, a tüköralm a fajak lansága, gyümölcs első hely viszik h legszebb Az szeti sza f. évi ok rendezt gazdagsá napfényr mesebb n ezen n a követk tak? vil jegyzék kilogram kilogram Itt dasági ű Ide is n az hivát kintsük asszonyo czukorra ezetbe stb. itt hanem s csök ért a szép

PSERHOFER J. gyógyszerháza

„zum golde en Reichsapfel“ cég alatt Bécsben, Sangerstrasse 15. sz.

Vértisztító labdacsook. szelött egyetemes piluláknak nevezetve, ez elnevezését tökéletesen hatáskukat már ezerszer be nem bizonyították volna. A legkacsaabb esetekben, hol már sok másféle gyógyszer használatul lett alkalmazva, a labdacsook által számtalanszor rövid idő alatt tökéletes ki-gyógyulás lett elérve. Egy doboz 15 labdacsoval 21 kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 f 5 kr. Bérmen-telen utánvétellel való küldés mellett 1 f 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett ára bérmentesen megküldéssel: 1 tekercs labdacso 1 f 25 kr., 2 tekercs 2 f 30 kr., 3 tekercs 3 f 35 kr., 4 tekercs 4 f 40 kr., 5 tekercs 5 f 20 kr., 10 tekercs 9 f 20 kr. Egy tekercsnek kevesebb nem küldetik. — Számtalan levél érkezett már, melyek-ben a pilulák fogyasztói a legkülönbözőbb és legsúlyosabb betegségek után visszanyert egészségükért hálát mondanak. Mindonki aki csak egyszer használta a pilulákat, azokat tovább ajánlja.

A sok hányatkozatok közül nehányat ide iktatunk.

Leongang, 1883. május 15.
Mélyen tisztelt uram! Az ön labdacsoi valóban csodahatásúak; ezek nem olyanok mint sok más hasonló magasztalt szerék, hanem ezek valóban csaknem minden ellen használhatók. A hus-vétke megrendelt labdacsokat nagybörzést barátaim, ismerőseim között szótottam szét, minden-kinél segítettek, még az előbbihaladt aggkoruk és mindenféle bajok betegségekben szenvedőknél is, ha mindjárt nem is teljes egészséget, de mindenesetre tetemes javulást nyertek általuk, s annak használatát folytatni is óhajtják. Kérem fogva felkérem önt, sziveskedjék részemre ismét öt tekercsessel küldeni. Fogadja ugy saját, mint mind-nyájunknak, kik már szerencsések voltunk egész-ségünkért az ön labdacsoi által ismét visszanyerhetni, legforróbb hálaköszönetét. Deutinger Márton

Béga-Szt. György, 1882. febr. 16.

Igen tisztelt uram! Nem fejezhetem eléggé ki hálát az ön labdacsoiért, mert nem, ki már több év óta miszeretben szenvedtem, ebből Isten után csakis az ön vértisztító labdacsoi által gyó-gyult ki, s bárha időköz en még mindig kell is neki segítségem bevonni, egészsége mindazáltal most már mégis annyira helyre van állva, hogy egész ifjúkori buzgalommal végezhet minden

Fagy-balsam. Pserehofer J.-től évek óta legbiz-tosabb szernek van elismerve, mindennemű fagy-bajok és idült sebek stb ellen, 1 téglly 40, bérmentesen küldve 65 kr.

Golyva-balsam, a legmegbizhatóbb szer a golyvánál, 1 üveggel 40 kr., bérmentesen küldve 65 krajczár.

Élet-Essencia (pragai cseppek.) megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-szer. Egy üvege 20 kr.

Keskeny levelű utifű nedv általános ismeretes kitűnő házi-szer a hurut, rekedtség, gőrcsős köhögés stb ellen. 1 palack ára 50 kr. 2 palackal bérmentett küldéssel 1 f 50 kr.

Amerikai közsvénykenőcs, legjobb szer minden közsvényet és csuszos baj, nevezetesen hágorinzbaj, tagszaggatás ischias, fűlzsaggatás stb. ellen 1 f 20 krajczár.

Alpesi növény liqueur Bernhard Otm. W.-től Lindában, Mindennemű gyomorbaj ellen Egy palack ára 2 f 60 kr., egy fél palack 1 f 40 kr.

Az itt felsorolt gyógyszerek kivül minden, az osztrák-magyar lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegességek kaphatók, s emi netán készle ben nem volna, kívántra pon-tosan s a legelőszobban megszerethetik.

Postai küldetések az összegnek előrelvő beküldő ére vagy utánvétellel lehet leggyorsabban eszközöztetnek.

Az összegnek előleges beküldésénél (legjobb postautalvánnyal) a postabér jelentékenyen olcsóbb mint utánvétellel.

A legnagyobb kész női ruha felöltők bunda és karmantyú raktár.

Van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közön-ség becses tudomására adni, hogy tulhalmazott raktáramat leszállított áron ajánlom, és mindenkinek alkalma nyílik,

Karácsonyi és Ujévi ajándékul

igen olcsó árban beszerezni a következő cikkeket: Ruhakelmét, fekete ternőt, flanelleket, mesó velezt, vászon neműt, selyemárut, téliken-dőket, s több e szakmába vágó cikket

Tisztelettel
STERN IZIDOR.

Dr. Ujfalussy-ház Kaszanyitzkyval szemben.

6771 tksz.
1887.

III.

Arverési hirdetem. kivonat.

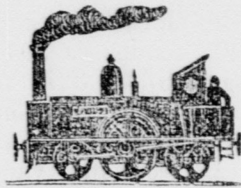
A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Balogh János és neje végrehajthatónak Kiss Sándorné Fazekas Erzsébet végre-hajtást szenvedő elleni 114 f 10 1/2 kr. tökélettel és járulékaik iránti végrehaj-tási ügyében a debreczeni kir. törvény-szék (a derecskei kir. járásbíró-ság) ter-ületén levő Derecskén fekvő a derecs-kei 2046 sz. tkönyvben A. + 1 2. r. 2516 hr. sz. szőlő 150 f 3164 hr. sz. szőlő 146 f 146 f 146 f, derecskei 1291 sz. tkönyvben 1616 hrsz. belsőség 160 f 160 f, ugy az 1291 sz. telekkönyvben 4221, 5992, 7845, 9508 és 10853 hrsz. 1/2 rész 128 f 50 kr az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban erendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888 évi Január hó 4 ik napján d. e. 9 órákor Derecske községhezánál megtar-tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10 %-át vagyis 15 forint és 14 forint 60 krt, 16 forint, 12 f 85 kr készpénzben vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyam mal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminisz-teri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt árszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1887. évi no-venber hó 1. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly
tszéki bíró.

Debreczeni helyi vasut rész-vény társaság.

Mindég azon igyekeztünk, hogy a n. é. közönségnek minél nagyobb kényel-met nyujtsunk, azért elhatároztuk, — egy gyakran nyilvánított óhajhoz ké-pest, a n. é. közönség kívánalmá-nak megfelelőleg, — egyelőre próba-ként, 1888 január 1-től fogva érvényes az óv-árszabás felhagyásával, egységi árakat bevezetni, és pedig:

- a) I osztály akár egész vonalra, vagy annak bármely részére 10 kr.
- b) II osztály akár egész vonalra, vagy bármely részére 7 kr.

Bérleteink maradnak:

- c) Egész évre I. osztály 36 f 36 f
- d) " " II. " 24 " 24 "
- e) 1/4 évre I. " 14 " 14 "
- f) " " II. " 10 " 10 "

Az eddig használatban volt 50 me-netre érvényes jegyek megszűnnek, s adunk ennek helyébe (1888. január 1-től) bérletjegyeket II. o s z t á l y r a 15 darabot á 1 f 1 f, mely bér-letjegyek forgalmi irodánkban és a vo-natokon az ellenőrnél kaphatók.

A gyermekjegyek maradnak az egész vonalra 5 kr.

Debreczen, 1887. decz. 20.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

A Méltóságos gróf Károlyi örökösök tulajdonát képező Ecsenési regale jog két koremsa épülettel 1887-ik évi Deczember 27-dikén délelőtt 10 órákor Nagy-Károlyban az uradalmi számvévi hivatalban 1888 Január 1-től számítandó három évre nyilvános árverés útján ha-szonbérbe fog adatni. Mire az árverési szándékozók kellő bánatpénzzel ellátva ezenel meghívattak.

Eősz Ferencz
számvevő.

SZEPESY ANTAL

DEBRECZEN.

Padlózatok számára:

Keil Alajos Bécsből,

Padlózat-fényezés

mint legkitűnőbb mázólo-szert puha padló számára: szagtalan, hamar száradó, szép fényes és tartós, — 1 nagy palack ára 1 f 35 kr, — 1 kis " " " " 68 "

Keil Alajos Bécsből,

Viaszk-kenőcsét

mint legjobb és leggyorsabb beeresztő szert kemény padló számára, 1 köesög ára 60 kr.

legmelegebben ajánlja

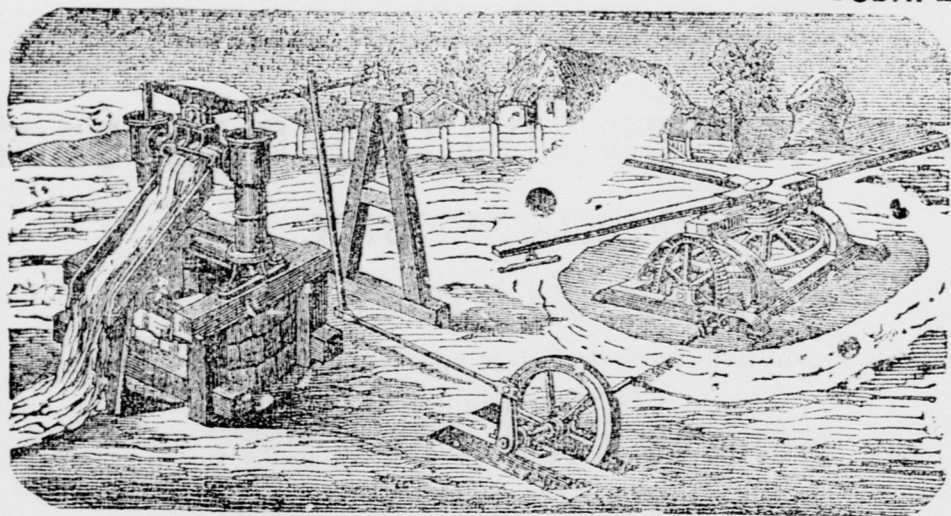
SZEPESY ANTAL

DEBRECZENBEN, a városház épületében.

Alapítottatott 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetők berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGÁN FŰRDŐK
felszerelésére

szagmentes úrszékek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten keltetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.